

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἐν Ἑλλάδι ἀρ. 10. — Η τη ἀλλοδαπή φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ πίνει προτίχηστα. Ἰρανοί; ἡ κατέβασης
εἰς δύο τοις δοσεῖς.

ΕΚΔΙΑΣΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΕΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΝΤΙΟΥΡΟΓΛΟΥ

ИЕРІЕХОМЕНА

ΔΕΛΤΙΟΥ. Ἐργά καὶ ἡρέαν. — Οἱ Σπανιοὶ λολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά. Κάντου. Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. — Ηγετοῦ. — Ἐδδαμάς. — Ἀπαντήσεις σκευῶν. — Πυνευματικῆι δοκιμασίαις.

ΦΥΛΑΟΥ: Πρωταία ἑτοπόντια ὅπερ Σ. Ιεροχέους. — Τίνες, ἥδον κατά τὸν μέσον αἰώνα, τὸν Ἐλλάδον διόποιον Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. — Τὸ δυστυχισμένον τὸ παιδί (διάτημα). — Νεοελλήνης (Σπυρίδων Βενιζέλος) ὅπερ Σ. Δι: Βάζη. — Φλέλληνες. — Ή Μάγιοςσα ποίημα Τσώνου Πολέμου. — Ή Μαυροβανιώτισσα (μυθιστόρημα). — Τγιεινή (προσθλετικά μέτρα κατά της χολέρας). — Εθνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην ἡσγαλή-
θηκεν ἴδιως εἰς τὸ νᾶ φονεύωμεν ἀνθρώ-
πους. Ὁπαδοὶ ὄντες τῆς θεωρίας τῆς ἐκ-
δικήσεως καὶ ἐκφοβίσεως, κράτουμεν κα-
ταδικαστικὴν ἀπόφασιν ἀνὰ χεῖρας, πο-
ραλαμβάνοντες δὲ δύο δημιους, πορτώνοντες
ἔπι. Ζώων τὰ διαφορα τῆς λαμπτόμου
τυπηματα, καὶ ἐπ' αὐτῶν καθίζοντες, στερ-
ρῶς δεδεμένους τους ἀποκλήρους τῆς κοι-
νωνίας μας, περιερχόμεθα διαφόρους πό-
λεις καὶ τοὺς κατακρεούργουμεν ἔναν-ἔναν
χριστιανικώτατα!.

«Ο 'Ελλην θέλει φαίμασιν» τούτο εί-
λέχθη καὶ ἀλλοτε ἐπισήμως. Διὰ τοῦτο
πολὺ δισανασχετοῦμεν ὅταν καταδίκης
τις ἐκ φόβου οὐ πελπίσιας ἀποθάνῃ πρὶν
κοπῆ καὶ θά τὸν ἔχπτομεν. Γίνως καὶ νε-
κρὸν πρὸς πληρῷ ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ἀλλ'
οὐδὲν θέλγυτρον θὰ παρεῖχε τότε τοιαύτη
ἐκτέλεσις εἰς τὰ συρρέοντά πλήθη· οὔτε
«συωρτέ με καὶ Θεός σχώρε», οὔτε αἴμα
οὔτε σπασμοί!

·¹Η ἀνακαλυψίς τῆς Γκιλοτίνας πολὺ²
τῇ ἀληθείᾳ ἐβέλτισσεν ἐν Ἑλλάδι τὴν θε-
σιν τῶν εἰς θάνατον καταδικαζομένων!

Ημέραν τινά ή ιστορία, καὶ ἐν γένει ἐπὶ τῶν θανατικῶν ἐκτελέσεων καὶ ιδίως; ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν βασι-
ζούμενη, πολλὰ βεβαιώς καὶ δίκαια ἐγκω-
μια περὶ τοῦ νεοελληνικοῦ ἡμῶν πολιτ-
ισμοῦ θὰ χαράξῃ!

Συγχαίροντες τούς ἀνέκαθεν δυναμένους να ἐπιφέρωσι βελτίωσιν τίνα εἰς τὰς βδελυγμιας ταύτας καὶ μὴ πραττούτας τούτο, στρέψωμεν μετ' ἀποστροφῆς τῷ πρόσωπον καὶ ζητήσωμεν ἄλλαχού γεγονότα δυναμένα, να μᾶς περηγορήσωσι.

Καὶ πρῶτον Σέ, δικαιίως θαυμάζομεν,
μεγαθύμος Κρήτη, διβτι καίτοι ὑπὸ τὸν

Τουρκικὸν ζυγὸς βιοῖς, ἀπευθύνουσα τιὰ τῶν βουλευτῶν σου πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν εὐχαριστήριον ἐπὶ ταῖς εἰς τὸν ἥρωα σου Κριάρην ἀποδοῦσισας τιμαῖς, εὐγνωμονεῖς αὐτὴν «δίδει διηγέρως μεριμῆ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἀτυχοῦς ῥήσου» καὶ θαρραλέως εὔχεσαι ἵνα «ὅσοι οἶδε τε τάχιοι ἀρατελλή ἡ ἐπισημος ἐκείνη ἡμέρα καθ'ἡρ μακρο ἀγώνες καὶ προαιώνιοι πόθοι τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ θέλοντι τύχει τέλος τῆς προσποθῆς δικαιοσύνης». Καὶ Σέ, Κύπρος, ἡτις δεένετος τῶν καλῶν τέκνων σου, ἐν Δευκασίᾳ, κατὰ τὴν ἔορτὴν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἀντὶ ταπεινῶν κολακεῖων ὑπὲρ μακροβιότητος καὶ εὐημερίας Της, στεντωρείας τῇ φωνῇ πονχήθης «ὑπὲρ τῆς ἐρώσεως Σου μετὰ τῆς Ἐλλάδος..»

Καὶ ὅντως μόνη ἡ μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνωσίς σας θὰ δώσῃ ζωὴν εἰς τοὺς ἡμίθινητας ἡμᾶς... ἵστως τότε παύσωμεν ὑδρίζοντες, συκοφαντοῦντες, κατηγοροῦντες καὶ καταδιώκοντες ἀλλήλους. "Ισως τότε ἐννοήσωμεν ὅτι ἂν δὲν ἔλευθερωθῇ πᾶσα ἐλληνικὴ γῆ δὲν πρέπει να παύσωσιν αἱ ἄγωνες καὶ αἱ θυσίαι... Τότε ἴσως ἔλευθερωθῇ καὶ η Μακεδονία σου, πτωχὴ Καπετάν-Στέφανε Δαμτζά, δεστιά καὶ ἐν Καϊρῷ, δῆπος καὶ ἐν Ἀθήναις, ἀπέτυχες να σοι ἐπιτραπῇ να πολεμήσῃς ὑπὲρ τῆς Ἀγγλίας, ἀναγκάζεσαι δὲ ἥδη παραπτών τὰ ὑψηλὰ καθήκοντά σου να ἀσχολίσαις ὅπως ἀποστείλῃς εἰς τὰ Ἰδιάτωρ τοὺς 14 ἐν ένεργεια καὶ τοὺς 250 ἐν διαθεσιμότητι ὅπαδούς σου.

ФИНАНСЫ

Πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἐβδομάδος.
Ἐν πρώταις σᾶς διακεῖται ὅτι δὲν
πρόκειται περὶ ξένης τινὸς ἐπισημότητος;
περὶ τινὸς κυρίου Διπλῶν, τὸ ὄλγυρτερον
ἀνταποκρίτου, ἀλλ' ἀπλῶς περὶ τοῦ Δι-
δηροδρόμου. Πειραιῶς — Ἀθηνῶν — Πα-
τρῶν· σᾶς συνιστῶ δὲ νὰ μεταχειρίζεσθε
πάντα τοῦ συμβολικοῦ Διπλῶν ἀντί· τοῦ
μακροσκελοῦ ὄνοματός του, ἀφοῦ μάλι-
στα καὶ σιδηρα καὶ ξύλα καὶ υφάσματα
τοῦ ἐν λόγῳ εἰδηροδρόμου· τὸ σύμβολον
τοῦτο φέρουσιν. —

Ἐγκελάδη, τὴν ἐντολήν σας ἔβεβηνται
ἐκ τῆς οἰκίας μου τὸ παρελθόν. Σύσσωστον
πρωι-πρωι, δῆμως μεταβῶ εἰς Ἐλευσίνα,
Ἐπειδὴ ὅμως χαταικῷ πολὺ μᾶκραν καὶ
ὅτι Ἀθηναῖς Σπάτη μακρύτερα — παρὰ
Βάθειαν τινὰ ἡ Κασσίδαι φέρει αἴπουν
ἀπεράσσει, ἐπιβάτες τοῦ ιπποσιδηρούδρομοι
νὰ μεταβῶ εἰς τὸν σιδηρούδρομον Ἀθηνῶν

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»

Εν δρόφ Βουλής 23, ωπὸ τὸ Σένοδογενὸν τῆς Νίας Αιγαίου.

Ἐκατον φύλων τύμπανα λεπτά 20.

Πειραϊών—ούτος ὄνομαζεται μόνον Σάπ—
—και δι' αὐτοῦ εἰς Πειραιή, ὅπως ἔχει—
θεν ἐπίβω τοῦ Σαπά.

Μετὰ τὰ οὐχί τόσον ἐνθαρρυντικά διὰ τὴν ἀναπτυχθέσαν σύγχοινωνίαν θημένη προσέμεια, ἔργασσα ἐπὶ τέλους εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ ἑνί Πειραιεῖτ Σπάτη καὶ τόσον ἐγκαίρεις—ἔνγε μοο!—ωστε ἡμην ὁ πρῶτος δοτις Λαζαρον εἰσιτήριον, καὶ ἐπομένως ὁ πρῶτος κομματις καὶ διὰ τοῦ παρα μοο! μαλλικὸν ταῦ παρᾶτας—ταξιδεύετας·
Καὶ τοι πρὸ ἴκανῶν ἔτῶν κατοικᾶ ἐν Ἀθήναις ὅμολογῶ, τοι οὐδένα ἐκ τῶν πολλῶν καὶ τυρβαζόντων σιδηροδρομικῶν ὑπαλλήλων ἀνεγνώρισα· ὅμολογῶ μαλιστα διτι πάντας μοι ἐνέπνευσαν φέρον κευματέ-

τεττανιαὶ μοὶ εὐεκκενων φύσιον καχωρεῖ-
νοι ἐντὸς τεραστίου καὶ φοβεροῦ την ὄψιν
πέλου! Μὴ ἔχων τι καλλίτερον νὰ πράξω
ἔπιονδαζον τὰς φυσιογνωμίας πων τοι... Ο-
ταν αἰφνῆς μοὶ ἐφάνη ὅτι ἀνεγνώρισσε τι-
νά, ἔξαγαγόντα τὸν πέλον του δικιας μὲ
χαιρετήσῃ... Συγχρόνως δέ μιας δὲ αὐτὸς
ὑπάλληλος ἀνεγνώρισθη καὶ ὑπ' ἄλλου ἐ-
πιβάτου ἀπέναντι μου καθημένου, συμπο-
λίτου μου δὲ ἀνθρακοπώλου, ἔλθοντος χά-
ριν περιηγησεώς ἐκ τῆς τρίτης θέσεως.

— Βλάψη! οὐ εἰσατε; Η μωρή τῶς σε
χάμανε ἔτοι σε Μασσῶνο; Μωρέ τε Σα-
λαμάντρα εἶναι αὐτὴ ποῦ σου βάλανε;!
Μασσῶνος κατέστησε Σαλαμάντρα ζόηρειώσα
εὗθυντα· ιδεύει δύο λέξεις ὑπὸ ἀκατανόητον
μὲν σημασίαν, ἀλλὰ — ἀγνοῶ διατέλειαν σον
καλλί οὐρανούτζουσα τὸν ἐν στολῇ ὑπάλ-
ληλον τοῦ Σπάτη· να, να, να, να, να,
— 'Αλλά' ὁ Μασσῶνος μετά τὴν Σάλαμαν-

δραγ. του οὐδὲν ἀπάντησεν εἰς τοὺς χαρτεῖν-
τισμούς τοῦ βλάμην του ἀνθρακοπώλου,
ἀλλ᾽ ἀπῆλθε ταχέως, ἐπιχαρίτως μειδιῶν,
ὅπως τακτοποιήσῃ μετὰ πολλῶν συντρό-
φων του ἔκατανόντα τινὰ σιδερά ipsο γι-
τε. ἀνεβοκατεβαγίανται.

— Ήρώτησα τὸν ἀνθρακοπώλην — τὸν Κύρο
Γεωργυ — ἐπὶ τόπου μεταβάντα, περὶ τί-
νος πρόχειται, καὶ μοι ἀπήντησεν. — Αὐτόν
Δὲν εἶναι τίποτις, Κύριε καὶ τι σέ-
δερα, σηκώνοντας ὅταν πρέπει νὰ πέσουν,
καὶ πέφτουν ὅταν πρέπει νὰ σηκωθοῦν! ..

— Εγκιρήσας τὰ προτερήματα τοῦ οἰκου-
πολίτου μου καὶ θεωρήσας λιγειτέλες νὰ σές
μεταδῶσω τὰς χρίσεις του, τὸν ἡρώτησα
πῶς τοῦ φαγούρνται τὰ καθίσματα τῆς σ.
καὶ β' θέσεως καὶ μοι ἀπήντησεν.

— Γιαν νὰ φέτοι κάνεις νὰ τὸν Φα-

Διατύχως ἀπέχωρίσθημεν τοσχέως, διότι
ο σύντροφός μου στενοχώρησες πάσι στὴν
θέσι μου νὰ πάρω λίγο ἄγρεα· μοῦ εἰπό-
χαι φεύγων ἐπόσα πλήρωσες πάσι κι' έλα;

πάλισιν τοῦ γάμου, δικαὶ ἐπ' ἀγαθοῖς καὶ
χριστιανοῖς ἔργοις προκόψισιν οἱ νεω-
αὐτούς ευηγγύενοι.

Πρίν δι πιστεύοντα εἰς Ι.-X. ὁ Ἱερὸς Προ-
χόπιος εἶχε τὴν ἐπίγειλον θέσιν τοῦ δου-
κὸς τῆς Ἀλεξανδρείας.

7A

ΙΣΤΟΡΙΑ.—8 Ιουλίου 1824. Οι όμωνοι
πότε την δομήραν τον Ἀμπάζ πασσ
εισῆλθον εἰς τὴν ἐπαρχίαν. Λοιδορίκιον
καὶ ἐλεγκάτησαν τὸ Λοιδορίκιον.

ΕΒΔΟΜΑΣ

Διεθνές συνέδριον θέλει τηγανηθῆ, κατὰ τὸν προσεχῆ Οκτωβρίου, ἐν Ρώμῃ, δύπλα λέπη μέτρα τελεσφόρα κατὰ τὴν εἰς Εὐρώπην εἰσαγωγὴν τῶν χολέρας. — Προσεχῶς καταπλέει εἰς τὰς ημετέρας θαλάσσας, μοτρὰ οὐστριακοῦ σιδόλου, ἀποτελουμένη ἐκ θωρηκτῶν πλοίων ἔτει, ἐξ τοπεικοφόρων, ἵνας εὐδόρμους καὶ μᾶς θαλαρηγοῦς, ἃς ἐπιβαίνει διοικητής τῆς μοιρᾶς ναυάρχος οἰστάρκερ. — Οὐδεμία ἐγένετο πράξις ἐπὶ τῶν ταπείδων, κατὰ τὸ λήξαν δεκαπενθήμερον, ἐν Πάτραις. — Συντελεσθή ἡδὲ καταλιθιώτικης οὐδεσὶ, ἐπειδὴ τῆς Χαλκίδος, μετὰ τὴν Τερεζίαν, καὶ τῆς Σαμίου μετὰ τῆς Σκοπελοῦ, ωὐδὲ καὶ τὴν Τερεζίαν μετὰ τοῦ Τρίκκερη. — Ήπια τῇ δεκάλιου παρὰ τοὺς Θρασούς δάσος δρυγιών ἐποκοβετηθῆ, σημαντικῷ λευκοῖ χωνιατοῖς. Ικανος δὲ ἡ φωταγώγια τῶν ἔξω τοῦ στοιμοῦ τοῦ λιμνοῦ Παιραιῶν διο τρυνόν τοῦ Θριπτολέους καὶ ἡρχίσσεν αὐτοὺς ἡ φωταγώγια πάροι τερεζοῦ Λάγκας, Κρύστου, φωτὸς δραστοῦ μέγαροι, ἀποστάσεως δικών μιλίων. — Έν Βερσίνη τῆς Ιταλίας ἀπεβίωσεν λεοντίς μὲν συμπειάτεο σποραδικῆς χολέρας. — Ή τῇ πόλει Βοναρίῳ, ἐπὶ τοῦ Ρόδανου ποταμοῦ, ἐγένετο ἐν κρούσματι χολέρας. — Μέχρι τούτου δικτύων γαλλικῶν πόλεων προσβληθῆσαν ὑπὸ τῆς χολέρας. Η Γουλιών, ἡ Μασταλία, τὰ Αἴγι, ἡ Νίμη, ἡ Σάνη, ἡ Οιδίπολις, ἡ Λιών καὶ ἡ Βοζίρη. — Διετάχθη παρὰ τὸν Υπουργὸν τῶν Ισωτερικῶν διο «Επαρχος Αἴγιου, δύπλις μεταβολῆ μετὰ τοῦ αὐτοῦ ονοματηγανικοῦ εἰς τὴν ἐν τῷ δημαρχῷ Βουλεὺν θεοῖν Τράπεζαν καὶ τινεργήσεο τακεκρυσμούμενα, πρὸς ἐγκατάστασιν συνοικιαστροῦ. — Τὸ θωρηκτὸν «Βασιλεὺς Γεωργίος» ἀποπλέει εἰς Βαθόν τινα ἐπιτηρητὴ τὰ τῆς κατάρρεως ἐν τῷ λοιμωχαθωτῷρι Παλαιῶν Τρικκέρων. — Ο ενεργειακῶτας ιπποτοδρόμορος, δυσούσπιος θέτει εἰς θυέργειαν καὶ τὴν γραμμὴν Ἀμπελοκήπων. — Κατὰ τὴν «Δημοκρατίαν» καὶ τὸν «Χρόνον τῶν Παρισίων» ἡ χολέρασματεδόθη εἰς Βελεντίανον καὶ Βρεκλάνην τῆς Ισπανίας, καὶ εἰς Ρώμην, Αιθόρνον καὶ Βίτερον τῆς Ιταλίας. — Ο πρό τινος ἐπισκεψθεὶς τὰς Αθηνας ὑπέρπλουτος καὶ ἱρατὴ τῆς ἀρχαίας καὶ μετανιωτῆς τέχνης λόρδος μαρχήσιος Μπιούτ έδηλωσεν ὅτι προσφέρει τῇ πόλει τῶν Αθηνῶν ἀντίτυπο πιστὰ τῶν ἀριστονοργημάτων τῆς ἀρχαίας τέχνης ἄπονα δοταντὸν ὑπὸ τῶν κατατηγιῶν κοσμοδινῶν ἡδη τὸ μέγιστα ἀρχαίωλογον μυστιστὸν τῆς Νεαπόλεως. — Μετά τῶν παρευρισκομένων, ἵνα ίδωσιν ἐν Χαλκίδῃ τοῦ ἐκ Λειβαδείας ἐπιτάρεψαντας δημόσιους διόρθωσις, διόρθωσις, ή Πατπάς, ἀμφιδιών αὐτούς, κατέπεσεν νεκρός ἐκ τῆς μεγάλης νευρικῆς ταραχῆς.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΑΝΕΥ-ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Ἐθνογράφῳ. Αἱ παροιμίαι εἰς ἣ φιλοσο-
φία τὸν λαοῦ. Ἀντὶ μετρῶν συζητήσεων προτάσ-
σαι οὐτος μίαν παροιμίαν ἐπικυρώσαντα τὴν γνῶ-
μην του, διδασφορεῖ δὲ ἀν τὸ δίκαιον δὲν ἀποδεικνύ-
εται διὰ ταῦτα. Ἀρχεῖ ὅτι οἱ προγνωστέροι ἡ-
σαν δυογνώμονες τῶν τοῦ. Ή περιβρίπτει οὗτοι πιο
εἰς τὸ γνώμονα τῆς παρελθόντης ἥτις κατα-
στάσεων τοῦ λαοῦ καὶ τὸ συμπέρασμα τῶν ἀφε-
λῶν ἀλλὰ φρονίμων αὐτῶν στέψεων. Ή «Βεδο-
μήτε ἔργαζομένη τὸ ἐρήθητο, πρὸς τὴν ἵερεβ-
νην τῶν παρελθόντων χρεῖναι διὰ τῶν τοιούτων
ζωτικῶν μηρυρειών. συλλέγεται καὶ ιδεῖται τακτικῶς
αὐτάς. Πρώτος, συλλεκτη-παροιμιῶν ἀναφέσται

δ' Ἀριστοφῆλης μιμηταὶ δ' αὐτὸν οἱ μαθηταὶ του
Κλεάρχου καὶ Θεόφραστος. Οἱ Σουΐδας δίδει τὸν
ἔπη αὐτῆς δεῖπρον: «Παρομία» λέγος ὡρέλιμα
καὶ παρὰ τὴν θύδον λεγόμενος. «Οἵοι οἱ μεγά-
λοι συγγραφεῖς μεταξύειπονται λικνίσιμοι, τὰς
παρομίας. Καὶ ἐν τῇ Καινῇ διαβήκη ἀπονείκη-
δειξτικώταται ποιατεῖς ἢ ών διπεράσσονται. Ἡμῖν
ἡ τοῦ Μαρθανίου (β'. 33) «Ἐκ τῶν περισσεύ-
τος τῆς καθόλας τοῦ στόματος λακτα.»

Δεσποινίδη. Ἐκεῖδη γυναικόμεν οὐτε εἰσθε φιλόθεουσος· εἰς παραπέμπομεν εἰς τὴν πόλιν Ἀλιευδρούν Βασιλείουν ἐπιστολὴν τοῦ Κόραχ διὰ νὰ μάθητε πολλὰ περὶ καταγωγῆς ἀναπτυξέως· καὶ ὄνομασίας τῆς Μυδιατορίας. Πρώτος συγγραφεὺς φημισθεῖς εἰς τὸ εἶδος τοῦτο ἀναρρέπεται ὁ Ἀντώνιος Διογένης, τῆς δὲ μυδιατορίας τοῦ ἐπίγραφομάνης· Τῶν δὲ καὶ θεοῦ ληγούσι των νομίστατων μόνον ἡ ὑπόθεσις παρὰ τῷ Φωτίῳ ἔχουσα· ἐν περιήγησι δὲ ἐξηγεῖ· Οἱ Δεσποινίδαι γύναικες τὴν δερκυλλίδα . . .

‘Ρωμηώ. Ἡ λέξις Καίσαρ εἶναι ποινική καὶ παράγεται ἐκ τῶν καὶ τοις αρχές ὑπερ σημαντεῖς τὰ νῦν τα τοῦ Ἐλέφαντος. Εἰς τὰ λεξίκα τοῦ μελλούσος θὰ προστεθῇ καὶ τὸ δῆμος; Ὁ ‘Ἐργονομεοεῖς τὴν Ρώμην διὰ νὰ δύναμάργο τοὺς αὐτοκράτοράς της καὶ εἰς τὸν Ρωμηὸν διὰ νὰ εἴην ἐν τῇ αἰτιατινῇ της τὴν μόνην δροιοκαταληψίαν εἰς τὸ τέλος αριστα.

Φιλαρχαῖς. "Αλλή εορτὴ τὸ Αὐγέστην
ρία καὶ ἄλλη τὰ ἀνθεῖσφρονα. Τὴν πρώτην
ἐστρατῶνος ὁράξαις συμπολίται μακαρόνες τὸν δ-
μανύμονον μῆνα — μεταξὺ Θερουργίου καὶ Μαρ-
τίου — πρὸς τιμὴν τοῦ Βίκχου εἰς δύνατασθῆτε
πόσαις θυσίαις ἔγενονται. Διηγεῖταις ἡμέρας κατὰ
τὴν πρωτυράπτων τοῦ Πλουτάρχου δοτὶς βεβίων οὐδὲ
έπειτας καὶ αὐτός. Τὴν πρώτην ἡμέραν καλού-
μενην Π. Θοίγια — ἀνοιγμάτων πίθων — ἀνοιγα-
τας πρασσόδεράκης καὶ . . . ἐπινον τὴν δευτέρην
ἡμέραν καλούμενην Χοεὶς ἀνοιγαντας πρασσόδε-
ράκης καὶ . . . ἐπινον, καὶ τὴν τρίτην ἡμέραν πε-
ριερέροντο εἰς τὰς διάδεις πρασσόδεράκης γύτραν πλη-
ροῦσσερίων καὶ σπορικῶν — ἔγουν μεγάδων — καὶ . . .
ἐπινον. Η εορτὴ δρομάζει κάπως μὲ τὴν πρω-
τομάρτιν μας. Τὰ δέ Αὐγέστην φροντίζει
νηγυρίζοντο ἐν Σικελίᾳ πρὸς τιμὴν τῆς Περσεφ-
όνης καὶ εἰς ἀγάμηνης τῆς αὐτόθι κατὰ τὸν Πολυ-
δεύκην συμβόσεως ὀρπαγῆς τῆς όποιας τοῦ Πλούτω-
νος ἐνθα διὰ καθημένην ἱστάνεται ἀνθ. Κατὰ τὸν
Πάνσαντιν διώκει; ἢ ὀρπαγὴ σύνειδη ἵντεκοντα εἰς
τὰς ὅχθας τοῦ Κηφισοῦ. Μόλις τὴν ἔχασεν ἡ
μάτηρ της Δημήτηρ — μανιφέρει διπολλόδωρος —
ἐπέδωκε μηνύσιν κατὰ τοὺς ἀπαγωγίων; εἰς τὸ ἐν
Ολύμπῳ κακουργοδεξίον ὅπερ; κατεδίκτες τὸν
Σάπλού τον Πλούτωνα νῦν πληρώνη διατροφὴν καὶ
νεύδοις πηγαμισθεῖς καὶ ἐπιστροφῆς εἰς τὴν νύμ-
φην, ήτις διέμενεν ἕκτοτε κατὰ τὰ 23 τῶν ἔτων;
περὶ τῇ μητρὶ της; Η δὲ Περσεφόνη οὐδεὶς τὸ
φωμαντικοτραγίκον ἐπωνύμουν «Κρόνος καὶ βασιλίσ-
σα τοῦ Αἴδου καὶ τῶν καταγγονίων σκώνων».

Αριθμός αἰώνων. Σάς ἀποτέλλομεν τὴν ἑτη
ἀνύδοτου ἐπιγραφήν ἣν ἀπειπάσσομεν μετὰ φύσεων
προχθές· ἐκ τίνος παραθύρου τῆς συνοικίας; σάς:
“Εγνωκίστεται τὸ ἴσωχειστον διωμάτιον.”

Πα πρ. Ο Μαυρορρόδης ἀναφέρει ἐν τῷ Δό-
κιμῳ Ιστ. Ἑλλ. Ελάσσονες, σελ. 656, ὅτι
«Οἱ παπάδες; οἱ φργάδες;
οἱ φωροκατλωτάδες!»
ὅντας 'βγῆ ἀπ' τὴν λειτουργία,
τούμασε πολλὰ ψαύει.
«Ως νὰ κάνων τὸ στάυρὸ δου,
δὲλ γένοντες ἀπὸ ὑπρός δου».

Μήπως γνωρίζετε πότος ήταν ό ποιητής τού έξα-
στίχου τούτου; Αυτό δώμας φοβούμεθ ό μήν είναι
διειστρόφως; Ἐρώτησες ξένειαι πάντη σε ως.

Τῇ κυρίᾳ Κ*. Πρὸς οὐεταληρώθη διετία ἀπό τοῦ θανάτου τοῦ Ιακώβου Πιεροβισάνη Τσεκίνη ἀπόδωσαντος ἐν Σάντη Βίτου, ἐν ἡλικίᾳ ὑδροθύχουτα καὶ πλέον ἔτων. Οἱ φιλάλλην οὗτος ἴταλος ουναγωνισθεὶς μετὰ τῶν θεραν

τοῦ 1821 θυνησεν εἰς αὐτοὺς συγγράφεις τὰς
• Εἰκόνας ἐκ τῆς καθ' ἡμές 'Ελλάδος· καὶ ἄλλα
κρός τιμῆν τοῦ μεγάλου ἐλληνικοῦ ἀγῶνος ἔργα,
ἐν οἷς καὶ τὴν τραγῳδίαν Δάμπρος Τζαβέλ-
λας. Πιθανὸν νὰ σᾶς χρησιμεύσῃ η σημείωσις
αὕτη.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Να κύρει ἐν χοίρον στοχεῖον, δικρά προστιθέ-
μενον τῇ ἔκαστην τῶν ἐποιέντων λίξεων· ν' αὐτο-
τελγή μετ' αὐτῶν ἐπίρρω λίξιν
εἰδὴ τοῦ κυρίου προσώπου ποιεῖν· ν' αὐτοτιθέ-
μενον εἰ τὸ παντού δῆμον
εἴη πολιούχος· τὸ δὲ πολιούχον
χότος· τὸ δὲ τόπος· τὸ δὲ οἶνος· τὸ δὲ αἵμα·
τὸ δὲ τάφος· τὸ δὲ φύλακας· τὸ δὲ

Πετον ζώου καὶ εἰς ποιαν περιστάσειν ἐψημοσαν-
το οἱ Ἀθηναῖοι νὰ σιγήσῃ ἐν τῷ Πριτανείῳ;

Τίς αὐτοκράτωρ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφο-
νεύθη ἐν Ἑβραιοῖς ἵνῳ Φύσαλῃ;

Οι κλέπται συλληφθέντες φραδόλγησαν, διότι
οι κλέψας έκ του δι πίθου ήλθε με πιστών.
ταύτα είναι τα πάντα τα δικά των κλέπτων.
γαβίδες
Εκείστος τῶν κλέπτων ἐλημονήσεις ποιεῖται ἔν-
τελλονταις έκ του πίθου, είναι διμώς βέβαιοι δι τον
τούς έκσαντάξις.

Τὸ πέδον περιέχει τὴν Χώραν την οποίαν
Τὸ τοφόντο - 17.
Ἡ γαβάθα - 12.
Προσάκης οἱ χλέπται φυτλησσαν ἐξ ἑκάτου πίδου

Διὰ τῶν γραμμάτων τῶν ἀποτελούντων τας
τέχνης λίγες νὰ σχηματίσῃ φράσις ἐνάφερόντα
σκανδαλον γεγούσ τῆς ἀρχαλεοτοπίας.
Πάτρος, Ήσαΐ, Μιτ, Νίον, Ἀγία, Ὁχι.

III Y. R. A. 1877
P. 107

Καὶ πάλιν ἀγγέλλομεν τοῖς συνδρομηταῖς μαῖς,
ὅτι ὁ πλεόνας τῶν παινιμάτικῶν ἀστήσων λόσσος
ἐν διαστήματι μηνὸς θύεται λάβει, ὃς δέρον και-
ψώς δεδεμένον τόμου. Ἰνα δὲ πρέχωμεν τὸν ἀ-
νγκαλού ψεύτον εἰς τοὺς ἐν τῷ ἔπειταρικῷ κα-
τατοπικρήσιας συνδρομηταῖς ἡμῶν θελομένῳ προ-
σεύν τὰς λόσσους κατὰ δεκαπενθύμεοσαν.

ΑΔΑΗΔΟΕΡΑΦΙΑ

κ. Α. Σ. Σόρον. Είναι δε πασχυνωστον δι την
χορη τη ιουλιανην. Ο γράφας την εύφεστατην
τελείνην πλάνησαν οικείαν θρυστήσεως είναι μέν
ελληθες ωμαπολίτης σας, αλλα Φραγκοστριανός.
Τα λοιπά ζηνοστε.